

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 116

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

28 kwietnia 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja dotycząca wejścia w życie Umowy między Wspólnotą Europejską a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim o współpracy naukowo-technicznej 1

2012/227/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 24 kwietnia 2012 r. dotycząca stanowiska, jakie ma zająć Unia Europejska we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG 2

2012/228/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 24 kwietnia 2012 r. dotycząca stanowiska, jakie ma zająć Unia Europejska we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany załącznika XXI (Statystyka) do Porozumienia EOG 5

2012/229/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 24 kwietnia 2012 r. dotycząca stanowiska, jakie ma zająć Unia Europejska we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG 7

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 366/2012 z dnia 27 kwietnia 2012 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 w zakresie wartości progowych dla dodatkowych należności celnych za ogórki i czereśnie 10

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 367/2012 z dnia 27 kwietnia 2012 r. ustanawiające niezbędne środki w odniesieniu do udostępniania dodatkowych ilości cukru pozakwotowego i izoglukozy pozakwotowej na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w roku gospodarczym 2011/2012	12
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 368/2012 z dnia 27 kwietnia 2012 r. zmieniające rozporządzenie Rady (UE) nr 44/2012 ustalające uprawnienia do połowów na 2012 r. dostępne na wodach UE oraz – dla statków UE – na określonych wodach nienależących do Unii w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb, które są przedmiotem negocjacji lub umów międzynarodowych	17
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 369/2012 z dnia 27 kwietnia 2012 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzenia substancji czynnych: mączka z krwi, węglík wapnia, węglan wapnia, wapień, pieprz i piasek kwarcowy ⁽¹⁾	19
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 370/2012 z dnia 27 kwietnia 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	25
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 371/2012 z dnia 27 kwietnia 2012 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych cel przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012	27

DECYZJE

2012/230/UE:

★ Decyzja Komisji z dnia 18 kwietnia 2012 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 114 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w odniesieniu do przepisów krajowych dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, notyfikowanych przez Królestwo Szwecji na podstawie art. 114 ust. 5 TFUE (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 2461) ⁽¹⁾	29
---	----

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja dotycząca wejścia w życie Umowy między Wspólnotą Europejską a Jordąńskim Królestwem Haszymidzkim o współpracy naukowo-technicznej

Umowa między Wspólnotą Europejską a Jordąńskim Królestwem Haszymidzkim o współpracy naukowej i technicznej ⁽¹⁾, podpisana w dniu 30 listopada 2009 r., weszła w życie z dniem 29 marca 2011 r. zgodnie z jej art. 7 ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 159 z 17.6.2011, s. 108.

DECYZJA RADY

z dnia 24 kwietnia 2012 r.

dotycząca stanowiska, jakie ma zająć Unia Europejska we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG

(2012/227/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 oraz art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik II do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾ (zwanego dalej „Porozumieniem EOG”) zawiera szczególne przepisy i ustalenia dotyczące przepisów technicznych, norm, badań i certyfikacji.
- (2) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych ⁽³⁾.
- (3) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić zalecenie Komisji 2010/133/UE z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie zapobiegania zanieczyszczeniu okowit z owoców pestkowych i okowit z wyłoków z owoców pestkowych karbaminianem etylu i ograniczania tego zanieczyszczenia oraz monitorowania poziomu karbaminianu etylu w tych napojach ⁽⁴⁾.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 110/2008 uchyliło rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 z dnia 29 maja 1989 r. ustanawiające ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji napojów spirytusowych ⁽⁵⁾, które jest uwzględnione w Porozumieniu EOG i które w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia EOG.
- (5) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1014/90 z dnia 24 kwietnia 1990 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dla definicji, opisu i prezentacji napojów spirytusowych ⁽⁶⁾, które jest uwzględnione w Porozumieniu EOG, stało się bezprzedmiotowe ⁽⁷⁾, a zatem powinno zostać usunięte z Porozumienia EOG.

- (6) Aby ograniczyć problemy, które może powodować spożycie alkoholu, państwa EFTA mogą zakazać, na niedyskryminujących zasadach, wprowadzania na ich rynek krajowy napojów spirytusowych do bezpośredniego spożycia, w których zawartość alkoholu przekracza 60 %.
- (7) Ze względu na szczególne cechy systemu rejestracji oznaczeń geograficznych dotyczących napojów spirytusowych oraz fakt, że z państw EFTA spodziewana jest bardzo niewielka liczba rejestracji, ust. 4 lit. d) protokołu 1 do Porozumienia EOG ma nie mieć zastosowania do tych kwestii. W związku z tym, procedury dotyczące wniosków i rejestracji oznaczeń geograficznych będą przeprowadzane przez Komisję również w odniesieniu do wniosków z państw EFTA, które są stronami Porozumienia EOG.
- (8) Stanowisko Unii we Wspólnym Komitecie EOG powinno być zatem oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska w ramach Wspólnego Komitetu EOG w sprawie proponowanych zmian załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 24 kwietnia 2012 r.

W imieniu Rady
N. WAMMEN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 52 z 3.3.2010, s. 53.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 160 z 12.6.1989, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 105 z 25.4.1990, s. 9.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 30 z 6.2.2009, s. 18.

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR .../2012

z dnia

zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽¹⁾, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem EOG”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych⁽²⁾.
- (2) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić zalecenie Komisji 2010/133/UE z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie zapobiegania zanieczyszczeniu okowit z owoców pestkowych i okowit z wyłoków z owoców pestkowych karbaminianem etylu i ograniczania tego zanieczyszczenia oraz monitorowania poziomu karbaminianu etylu w tych napojach⁽³⁾.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 110/2008 uchyliło rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 z dnia 29 maja 1989 r. ustanawiające ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji napojów spirytusowych⁽⁴⁾, które jest uwzględnione w Porozumieniu EOG i które w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia EOG.
- (4) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1014/90⁽⁵⁾, które jest uwzględnione w Porozumieniu EOG, stało się bezprzedmiotowe⁽⁶⁾, a zatem powinno zostać usunięte z Porozumienia EOG.
- (5) Ze względu na szczególne cechy systemu rejestracji oznaczeń geograficznych dotyczących napojów spirytusowych oraz fakt, że z państw EFTA spodziewana jest bardzo niewielka liczba rejestracji, wydaje się rozsądne odstępnie od ust. 4 lit. d) protokołu 1 do Porozumienia EOG w odniesieniu do tych kwestii. Pozostaje to bez uszczerbku dla innych decyzji Wspólnego Komitetu.
- (6) Niniejsza decyzja dotyczy prawodawstwa w zakresie napojów spirytusowych. Prawodawstwo w zakresie napojów spirytusowych nie stosuje się do Liechtensteinu na czas rozszerzenia na Liechtenstein stosowania Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi⁽⁷⁾, jak określono we wstępie do rozdziału XXVII załącznika II do Porozumienia EOG. Niniejszej decyzji nie należy zatem stosować do Liechtensteinu.

- (7) Załącznik II do Porozumienia EOG powinien zostać odpowiednio zmieniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W rozdziale XXVII załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się tekst pkt 1 (rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89) i pkt 2 (rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1014/90);
- 2) dodaje się punkt w brzmieniu:

„9. **32008 R 0110:** rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 18), zmienne:

— **32008 R 1334:** rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1334/2008 z dnia 16 lutego 2008 r. w sprawie środków aromatyzujących i niektórych składników żywności o właściwościach aromatyzujących do użycia w oraz na środkach spożywczych (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 34).

Do celów niniejszego Porozumienia przepisy rozporządzenia (WE) nr 110/2008 odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) przepisy rozporządzenia (WE) nr 110/2008 nie naruszają prawa państw EFTA do zakazu, na niedyskryminujących zasadach, wprowadzania na ich rynek krajowy napojów spirytusowych do bezpośredniego spożycia, w których zawartość alkoholu przekracza 60 %;
- b) państwa EFTA są zaproszone do wysłania obserwatorów na posiedzenia Komitetu ds. Napojów Spirytusowych, o którym mowa w art. 25, zajmującego się kwestiami wchodzącymi w zakres aktów, o których mowa w Porozumieniu EOG. Przedstawiciele Państw EFTA w pełni uczestniczą w pracach tego komitetu, nie mają jednak prawa do udziału w głosowaniu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 52 z 3.3.2010, s. 53.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 160 z 12.6.1989, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 105 z 25.4.1990, s. 9.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 30 z 6.2.2009, s. 18.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 132.

- c) ust. 4 lit. d) protokołu 1 do Porozumienia EOG nie ma zastosowania do rozdziału III rozporządzenia (WE) nr 110/2008;
- d) w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 110/2008 dodaje się tekst w brzmieniu:

Kategoria wyrobu	Oznaczenie geograficzne	Kraj pochodzenia (dokładny opis pochodzenia geograficznego znajduje się w dokumentacji technicznej)
15. Wódka	Íslenskt Vodka/Icelandic Vodka	Islandia
	Norsk Vodka/Norwegian Vodka	Norwegia
24. Akvavit/aquavit	ÍslensktBrennivín/Icelandic Aquavit	Islandia
	Norsk akevitt/Norsk Aquavit/Norsk Akvavit/Norwegian Aquavit	Norwegia
Pozostałe napoje spirytusowe	Oznaczenia geograficzne wymienione w tym punkcie dotyczą produktów, które nie zostały zdefiniowane w rozporządzeniu (WE) nr 110/2008. Dlatego muszą one zostać uzupełnione nazwą handlową „napój spirytusowy”. Państwa EFTA produkujące te napoje spirytusowe informują inne Umawiające się Strony o krajowych definicjach tych produktów.	

10. **32010 H 0133**; zalecenie Komisji 2010/133/UE z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie zapobiegania zanieczyszczeniu okowit z owoców pestkowych i okowit z wyłoków z owoców pestkowych karbaminianem etylu i ograniczania tego zanieczyszczenia oraz monitorowania poziomu karbaminianu etylu w tych napojach (Dz.U. L 52 z 3.3.2010, s. 53).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (WE) nr 110/2008 i zalecenia 2010/133/UE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem [...] r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

DECYZJA RADY

z dnia 24 kwietnia 2012 r.

dotycząca stanowiska, jakie ma zająć Unia Europejska we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany załącznika XXI (Statystyka) do Porozumienia EOG

(2012/228/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 338 ust. 1 oraz art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XXI do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾ (zwanego dalej „Porozumieniem EOG”) zawiera szczegółowe przepisy i ustalenia dotyczące statystyki.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 691/2011 z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska ⁽³⁾.
- (3) W odniesieniu do Islandii załączniki I, II i III do rozporządzenia (UE) nr 691/2011 mają zostać wdrożone w ciągu dwóch lat od pierwszego terminu przekazania danych w celu umożliwienia dalszego rozwoju islandzkich narodowych rachunków środowiska.
- (4) Ponieważ Liechtenstein jest już wyłączony z europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych zgodnie

z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie ⁽⁴⁾, Liechtenstein należy także zwolnić z obowiązków dotyczących europejskich rachunków ekonomicznych środowiska.

- (5) Stanowisko Unii we Wspólnym Komitecie EOG powinno być zatem oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska w ramach Wspólnego Komitetu EOG w sprawie proponowanej zmiany załącznika XXI (Statystyka) do Porozumienia EOG, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia

Sporządzono w Luksemburgu dnia 24 kwietnia 2012 r.

W imieniu Rady

N. WAMMEN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 192 z 22.7.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 310 z 30.11.1996, s. 1.

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR .../2012

z dnia

zmieniająca załącznik XXI (Statystyka) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽¹⁾, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem EOG”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 691/2011 z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska⁽²⁾.

(2) Załącznik XXI do Porozumienia EOG powinien zostać odpowiednio zmieniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku XXI (Statystyka) do Porozumienia EOG dodaje się punkt w brzmieniu:

„27c. **32011 R 0691**: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 691/2011 z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska (Dz.U. L 192 z 22.7.2011, s. 1).

Do celów niniejszego Porozumienia przepisy rozporządzenia (UE) nr 691/2011 odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a) W odniesieniu do Islandii załączniki I, II i III do rozporządzenia (UE) nr 691/2011 są wdrażane w ciągu dwóch lat od pierwszego terminu przekazania danych.

b) Rozporządzenia (UE) nr 691/2011 nie stosuje się do Liechtensteinu.”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (UE) nr 691/2011 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem ..., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w ... dnia ... r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 192 z 22.7.2011, s. 1.

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

DECYZJA RADY

z dnia 24 kwietnia 2012 r.

dotycząca stanowiska, jakie ma zająć Unia Europejska we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG

(2012/229/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43, art. 168 ust. 4 lit. b) oraz art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik II do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽²⁾ (zwanego dalej „Porozumieniem EOG”) zawiera szczegółowe przepisy i ustalenia dotyczące przepisów technicznych, norm, badań i certyfikacji.
- (2) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego⁽³⁾. Rozporządzenie (WE) nr 470/2009 uchyliło rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90⁽⁴⁾ oraz zmieniło dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁵⁾ i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁶⁾. W Porozumieniu EOG należy także uwzględnić rozporządzenie Komisji (UE) nr 37/2010

z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego⁽⁷⁾, z poprawkami opublikowanymi w Dz.U. L 293 z 11.11.2010, s. 72.

(3) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić załącznik II do Porozumienia EOG.

(4) Stanowisko Unii we Wspólnym Komitecie EOG powinno być zatem oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie proponowanej zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia

Sporządzono w Luksemburgu dnia 24 kwietnia 2012 r.

W imieniu Rady

N. WAMMEN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiające wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2010, s. 1.

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR .../2012

z dnia

zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11).

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwane dalej „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

Do celów niniejszego Porozumienia przepisy tego rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (¹).
- (2) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (²), z poprawkami opublikowanymi w Dz.U. L 293 z 11.11.2010, s. 72.
- (3) Załącznik II do Porozumienia EOG powinien zostać odpowiednio zmieniony,

- a) zawarte w tym rozporządzeniu odesłania do innych aktów uznaje się za istotne w takim zakresie i w takiej formie, w jakich akty te zostały uwzględnione w Porozumieniu;
- b) państwo EFTA może zwrócić się do Agencji o wydanie opinii zgodnie z art. 9 ust. 1, art. 11 akapit pierwszy, art. 15 ust. 1 i art. 27 ust. 2. Wniosek taki jest kierowany w pierwszej kolejności do Komisji, która – w przypadku uznania wniosku za przedmiot wspólnego zainteresowania – przekazuje go Agencji w celu przeprowadzenia dalszego postępowania.”;

2) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13. **32010 R 0037**: rozporządzenie Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 15 z 20.1.2010, s. 1), z poprawkami opublikowanymi w Dz.U. L 293 z 11.11.2010, s. 72.”;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

3) skreśla się tekst pkt 14 (rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90);

Artykuł 1

W rozdziale XIII załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12. **32009 R 0470**: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

4) w pkt 15p (dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) i 15zb (rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32009 R 0470**: rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (WE) nr 470/2009 i rozporządzenia (WE) nr 37/2010, z poprawkami opublikowanymi w Dz.U. L 293 z 11.11.2010, s. 72, w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, są autentyczne.

(¹) Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.

(²) Dz.U. L 15 z 20.1.2010, s. 1.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem ... r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

*Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG*

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 366/2012

z dnia 27 kwietnia 2012 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 w zakresie wartości progowych dla dodatkowych należności celnych za ogórki i czereśnie

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 143 lit. b) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾ przewiduje nadzór nad przywozem produktów wymienionych w załączniku XVIII do tego rozporządzenia. Nadzór ten prowadzi się zgodnie z zasadami określonymi w art. 308d rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽³⁾.
- (2) W celu zastosowania art. 5 ust. 4 Porozumienia w sprawie rolnictwa ⁽⁴⁾ zawartego w trakcie wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej i na

podstawie ostatnich danych dotyczących lat 2009, 2010 i 2011 należy zmienić wartości progowe dodatkowych opłat celnych za ogórki od dnia 1 maja i za czereśnie od dnia 21 maja 2012 r.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik XVIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 22.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK XVIII

DODATKOWE NALEŻNOŚCI PRZYWOZOWE: TYTUŁ IV, ROZDZIAŁ I, SEKCJA 2

Bez uszczerbku dla zasad interpretacji Nomenklatury scalonej przedstawione opisy produktów mają charakter wyłącznie orientacyjny. Do celów niniejszego załącznika zakres stosowania dodatkowych należności celnych określony jest przez zakres kodów CN istniejących w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

Numer porządkowy	Kod CN	Opis	Okres stosowania	Wartości progowe (tony)
78.0015	0702 00 00	Pomidory	Od 1 października do 31 maja	481 762
78.0020			Od 1 czerwca do 30 września	44 251
78.0065	0707 00 05	Ogórki	Od 1 maja do 31 października	13 402
78.0075			Od 1 listopada do 30 kwietnia	18 306
78.0085	0709 91 00	Karczochy	Od 1 listopada do 30 czerwca	11 620
78.0100	0709 93 10	Cukinie	Od 1 stycznia do 31 grudnia	54 760
78.0110	0805 10 20	Pomarańcze	Od 1 grudnia do 31 maja	292 760
78.0120	0805 20 10	Klementynki	Od 1 listopada do końca lutego	85 392
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandarynki (włącznie z tangerynami i satsuma); wilkingi i podobne hybrydy cytrusowe	Od 1 listopada do końca lutego	99 128
78.0155	0805 50 10	Cytryny	Od 1 czerwca do 31 grudnia	340 920
78.0160			Od 1 stycznia do 31 maja	90 108
78.0170	0806 10 10	Winogrona stołowe	Od 21 lipca do 20 listopada	80 588
78.0175	0808 10 80	Jabłka	Od 1 stycznia do 31 sierpnia	701 247
78.0180			Od 1 września do 31 grudnia	64 981
78.0220	0808 30 90	Gruszki	Od 1 stycznia do 30 kwietnia	230 148
78.0235			Od 1 lipca do 31 grudnia	35 573
78.0250	0809 10 00	Morele	Od 1 czerwca do 31 lipca	5 794
78.0265	0809 29 00	Czereśnie	Od 21 maja do 10 sierpnia	59 061
78.0270	0809 30	Brzoskwinie, łącznie z nektarynami	Od 11 czerwca do 30 września	5 613
78.0280	0809 40 05	Śliwki	Od 11 czerwca do 30 września	10 293”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 367/2012**z dnia 27 kwietnia 2012 r.****ustanawiające niezbędne środki w odniesieniu do udostępniania dodatkowych ilości cukru pozakwotowego i izoglukozy pozakwotowej na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w roku gospodarczym 2011/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 64 ust. 2 i art. 186 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny na światowych rynkach cukru opierające się na londyńskim rynku transakcji terminowych ustabilizowały się od początku roku gospodarczego 2011/2012 na stosunkowo wysokim poziomie. Ceny na londyńskiej giełdzie transakcji terminowych utrzymywały się w przedziale 600 – 650 USD za tonę lub 460 – 500 EUR za tonę.
- (2) W tym samym czasie stale wzrastały ceny na rynku cukru w Unii, jak wynika z systemu monitorowania cen ustanowionego na mocy art. 14 rozporządzenia Komisji (WE) nr 952/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot ⁽²⁾. Wzrost cen przyspieszył od października 2011 r., kiedy to unijna średnia cena cukru wzrosła o ponad 10 % w ciągu miesiąca.
- (3) Aby poprawić sytuację w zakresie dostaw na unijnym rynku cukru, w listopadzie 2011 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1239/2011 z dnia 30 listopada 2011 r. otwierającym stały przetarg na przywóz cukru objętego kodem CN 1701 z zastosowaniem obniżonej stawki celnej w roku gospodarczym 2011/2012 ⁽³⁾ i rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1240/2011 z dnia 30 listopada 2011 r. ustanawiającym nadzwyczajne środki w odniesieniu do udostępniania cukru pozakwotowego i izoglukozy pozakwotowej na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w roku gospodarczym 2011/2012 ⁽⁴⁾ przyjęto nadzwyczajne środki. Mimo przyjęcia przedmiotowych środków, obecny trend wzrostowy unijnych cen cukru utrzymuje się nadal, a średnia cena cukru osiągnęła poziom 701 EUR za tonę

w lutym 2012 r., co stanowi ponad 20 % wzrost między wrześniem 2011 r. a lutym 2012 r., lub blisko 40 % wzrost między lutym 2011 r. a lutym 2012 r.

- (4) Ciągły trend wzrostowy unijnych cen cukru wskazuje, że dostępność podaży na unijnym rynku cukru na tym etapie polepszyła się zaledwie umiarkowanie. Analiza ta została potwierdzona przez znaczną większość państw członkowskich w Komitecie Zarządzającym z dnia 8 marca 2012 r., że nadal występują problemy z podażą, które ulegną pogorszeniu w trakcie roku gospodarczego. Problem ten może dotknąć zwłaszcza małe i średnie przedsiębiorstwa oraz klientów posiadających długoterminowe kontrakty na stałe ilości.
- (5) Z drugiej strony, z powodu dobrych zbiorów w kilku częściach Unii produkcja cukru przekroczyła kwotę określoną w art. 56 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 o blisko 5,3 mln ton. Biorąc pod uwagę szacowane zapotrzebowanie na cukier przemysłowy zgodnie z art. 62 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zobowiązania wywozowe na cukier pozakwotowy na 2011/2012 ustalone rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 372/2011 r. z dnia 15 kwietnia 2011 r. ustalające limit ilościowy dla wywozu pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy na okres do końca roku gospodarczego 2011/2012 ⁽⁵⁾, jak również ilości cukru pozakwotowego na rynku Unii zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1240/2011, nadal dostępne będą znaczące ilości cukru pozakwotowego. Część tego cukru można niezwłocznie udostępnić na unijnym rynku cukru w celu częściowego zaspokojenia popytu i co za tym idzie, ograniczyć trend wzrostowy unijnych cen cukru, który obecnie powoduje zakłócenia na rynku.
- (6) Artykułem 186 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 upoważniono Komisję do podjęcia niezbędnych środków w odniesieniu do przedmiotowego sektora, jeśli ceny na unijnych rynkach cukru wzrosną do takiego stopnia, że sytuacja ta powodować będzie zakłócenia na rynku bądź stanowić będzie ryzyko powstania takich zakłóceń.
- (7) Artykuł 64 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 upoważnia Komisję do ustalania wysokości opłaty za przekroczenie kwoty krajowej pozakwotowej produkcji cukru i izoglukozy na dostatecznie wysokim poziomie, tak aby uniknąć gromadzenia nadwyżek. W art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 967/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do pozakwotowej produkcji cukru ⁽⁶⁾ wspomnianą opłatę ustalono na 500 EUR za tonę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 39.⁽³⁾ Dz.U. L 318 z 1.12.2011, s. 4.⁽⁴⁾ Dz.U. L 318 z 1.12.2011, s. 9.⁽⁵⁾ Dz.U. L 102 z 16.4.2011, s. 8.⁽⁶⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2006, s. 22.

- (8) Komisja szacuje, że występująca na rynku wewnętrznym niska podaż cukru, na co wyraźnie wskazuje odnotowany znaczny wzrost średniej ceny na rynku cukru w Unii w trakcie roku gospodarczego 2011/2012, może spowodować konieczność udostępnienia dodatkowych ilości cukru pozakwotowego na rynku wewnętrznym. Zwiększenie podaży powinno poprawić płynność rynku cukru. Aby uniknąć ryzyka gromadzenia nadwyżek, należy zezwolić na udostępnienie na rynku unijnym ograniczonych ilości. Biorąc pod uwagę szacowany niedobór i alternatywne źródła podaży, ograniczona ilość powinna zostać ustalona na 250 000 ton. Dla tej ograniczonej ilości pozakwotowej produkcji cukru należy ustalić obniżoną opłatę za przekroczenie kwoty krajowej w wysokości wynoszącej za tonę różnicę pomiędzy najnowszą publicznie dostępną średnią ceną unijną a ceną na rynku światowym.
- (9) Ponieważ rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 ustalono kwoty zarówno dla cukru, jak i dla izoglukozy, podobny środek powinien mieć zastosowanie do odpowiedniej ilości pozakwotowej produkcji izoglukozy, ponieważ produkt ten jest w pewnym stopniu komercyjnym zamiennikiem cukru.
- (10) Z tego powodu, jak również w celu zwiększenia podaży producenci cukru i izoglukozy powinni zwrócić się do właściwych organów państw członkowskich o wydanie świadectw zezwalających im na sprzedaż na rynku Unii pewnych ilości pozakwotowej produkcji cukru objętej obniżoną opłatą za przekroczenie kwoty krajowej.
- (11) Ważność świadectw powinna być ograniczona w czasie w celu zachęcenia do szybkiej poprawy sytuacji w zakresie podaży.
- (12) Ustalenie górnych granic dla ilości, o które mogą się ubiegać poszczególni producenci w jednym okresie składania wniosków, i ograniczenie wydawania świadectw wyłącznie do produktów wyprodukowanych przez wnioskodawcę powinno zapobiec działaniom spekulacyjnym w ramach systemu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu.
- (13) Przy składaniu wniosków producenci cukru powinni zobowiązać się do zapłaty ceny minimalnej buraków cukrowych za buraki potrzebne do wyprodukowania ilości cukru, w odniesieniu do której składają oni wniosek. Należy również określić minimalne wymogi kwalifikacyjne stosowane w odniesieniu do wniosków.
- (14) Właściwe organy państw członkowskich powinny powiadomić Komisję o otrzymanych wnioskach. Aby uprościć i ujednolicić wspomniane powiadomienia, należy udostępnić odpowiednie wzory.
- (15) Komisja powinna zapewnić wydawanie świadectw wyłącznie w ramach limitów ilościowych ustalonych w niniejszym rozporządzeniu. Dlatego też, w razie potrzeby, Komisja powinna ustalić współczynnik przydziału mający zastosowanie do otrzymanych wniosków.
- (16) Państwa członkowskie powinny niezwłocznie powiadomić wnioskodawców, czy ilości, w odniesieniu do których składali wnioski, zostały w całości lub w części przyznane.
- (17) Obniżona opłata za przekroczenie kwoty krajowej powinna zostać zapłacona po przyjęciu wniosku i przed wydaniem świadectwa.
- (18) Właściwe organy powinny powiadomić Komisję o ilościach, w odniesieniu do których wydano świadectwa umożliwiające obniżenie opłaty za przekroczenie kwoty krajowej. W tym celu Komisja powinna udostępnić odpowiednie wzory.
- (19) Ilości cukru udostępnione na rynku unijnym w ilościach przekraczających ilości przewidziane w świadectwach wydanych na mocy niniejszego rozporządzenia powinny podlegać opłacie za przekroczenie kwoty krajowej, o której mowa w art. 64 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. W związku z tym należy dopilnować, aby każdy wnioskodawca niespełniający swojego zobowiązania do udostępniania na rynku unijnym ilości objętej przyznanym mu świadectwem również zapłacił kwotę 500 EUR za tonę. To spójne podejście ma na celu zapobieganie przypadkom nadużywania mechanizmu wprowadzonego przez niniejsze rozporządzenie.
- (20) W celu ustalenia średnich cen cukru kwotowego i pozakwotowego na rynku unijnym zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 952/2006, cukier objęty świadectwami wydawanymi na mocy niniejszego rozporządzenia powinien być traktowany jak cukier kwotowy.
- (21) Artykuł 2 ust. 1 lit. a) decyzji Rady nr 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾ stanowi, że wpłaty i inne opłaty przewidziane w ramach wspólnej organizacji rynku cukru składają się na zasoby własne zapisane w budżecie ogólnym Unii Europejskiej. Należy zatem wyznaczyć termin ustalenia wspomnianych kwot w rozumieniu art. 2 ust. 2 i art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 2007/436/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot ⁽²⁾.
- (22) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tymczasowe obniżenie opłaty za przekroczenie kwoty krajowej

W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 967/2006 opłatę za przekroczenie kwoty krajowej ustala się na poziomie 211 EUR za tonę dla dodatkowej maksymalnej ilości 250 000 ton cukru w ekwiwalencie cukru białego i 13 000 ton izoglukozy w suchej masie, wyprodukowanych w ilościach przekraczających kwotę określoną w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i udostępnionych na rynku unijnym w roku gospodarczym 2011/2012. Obniżona opłata za przekroczenie kwoty krajowej płacona jest po przyjęciu wniosku, o którym mowa w art. 2, i przed wydaniem świadectwa, o którym mowa w art. 6.

⁽¹⁾ Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 130 z 31.5.2000, s. 1.

Artykuł 2

Wnioski o wydanie świadectw

1. W celu skorzystania z warunków określonych w art. 1 producenci cukru i izoglukozy powinni wystąpić o wydanie świadectw.

2. Wnioskodawcami mogą być wyłącznie przedsiębiorstwa produkujące cukier buraczany i trzcinowy lub izoglukozę, które zostały zatwierdzone zgodnie z art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i którym przydzielono kwoty produkcyjne na rok gospodarczy 2011/2012 zgodnie z art. 56 wspomnianego rozporządzenia.

3. W danym okresie składania wniosków każdy wnioskodawca może złożyć nie więcej niż jeden wniosek w odniesieniu do cukru i jeden w odniesieniu do izoglukozy.

4. Wnioski o wydanie świadectw przedsiębiorstwa przesyłają faksem lub pocztą elektroniczną do właściwego organu w państwie członkowskim, w którym zostały zatwierdzone. Właściwe organy państw członkowskich mogą wymagać, aby wnioski składane drogą elektroniczną były opatrzone zaawansowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu dyrektywy 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

5. Aby być uznane za dopuszczalne, wnioski muszą spełnić następujące warunki:

a) wniosek zawiera następujące informacje:

(i) nazwę/imię i nazwisko, adres oraz numer VAT wnioskodawcy; oraz

(ii) ilości, których dotyczy wniosek, wyrażone w tonach ekwiwalentu cukru białego i tonach izoglukozy w suchej masie, bez miejsc po przecinku;

b) ilości, których dotyczy wniosek w danym okresie składania wniosków, wyrażone w tonach ekwiwalentu cukru białego i tonach izoglukozy w suchej masie nie mogą przekroczyć 50 000 ton w przypadku cukru i 2 500 ton w przypadku izoglukozy;

c) jeżeli wniosek dotyczy cukru, wnioskodawca powinien zobowiązać się do zapłaty ceny minimalnej buraków cukrowych określonej w art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w odniesieniu do ilości cukru objętego świadectwami wydanymi zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia;

d) wniosek musi być sporządzony w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym został on złożony;

e) wniosek powinien zawierać odniesienie do niniejszego rozporządzenia oraz ostateczny termin składania wniosków dla przedmiotowego okresu składania wniosków, jak określono w art. 3.

6. Wniosek nie może zostać wycofany lub zmieniony po jego złożeniu, nawet wtedy gdy ilość, której dotyczy wniosek, zostanie przyznana jedynie częściowo.

Artykuł 3

Składanie wniosków

1. Pierwszy okres składania wniosków upływa dnia 2 maja 2012 r. o godzinie 12:00 w południe czasu obowiązującego w Brukseli.

2. Okresy składania wniosków w ramach drugiego i kolejnych okresów składania wniosków rozpoczynają się w pierwszym dniu roboczym po upływie poprzedzającego okresu. Upływają one dnia 23 maja 2012 r., 6 czerwca 2012 r. i 20 czerwca 2012 r. o godzinie 12:00 w południe czasu obowiązującego w Brukseli.

3. Komisja może zawiesić składanie wniosków w odniesieniu do jednego lub kilku okresów składania wniosków.

Artykuł 4

Przekazywanie wniosków przez państwa członkowskie

1. W oparciu o warunki ustanowione w art. 2 właściwe organy państw członkowskich podejmują decyzje w sprawie dopuszczalności wniosków. Jeśli właściwe organy zdecydują, że wniosek nie jest dopuszczalny, niezwłocznie informują o tym wnioskodawcę.

2. Właściwy organ powiadamia Komisję najpóźniej w piątek, faksem lub pocztą elektroniczną, o dopuszczalnych wnioskach, które zostały złożone w poprzednim okresie składania wniosków. Powiadomienie nie zawiera danych, o których mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i). Państwa członkowskie, które nie otrzymały żadnych wniosków, ale posiadają kwotę cukru lub izoglukozy przyznaną im w roku gospodarczym 2011/2012, przesyłają również Komisji w tym samym terminie powiadomienia ze wzmianką „0”.

3. Formę i treść powiadomień określa się na podstawie wzorów udostępnionych państwom członkowskim przez Komisję.

Artykuł 5

Przekroczenie limitów

Jeżeli informacje przekazane przez właściwe organy państw członkowskich zgodnie z art. 4 ust. 2 wskazują, że wnioskowane ilości przekraczają limity określone w art. 1, Komisja:

a) ustala współczynnik przydziału mający zastosowanie do ilości objętych każdym zgłoszonym wnioskiem o przyznanie świadectwa;

b) odrzuca wnioski, które jeszcze nie zostały zgłoszone;

c) zamyka okres składania wniosków.

Artykuł 6

Wydawanie świadectw

1. Bez uszczerbku dla art. 5, dziesiątego dnia roboczego następującego po tygodniu, w którym zakończył się okres składania wniosków, właściwy organ wydaje świadectwa dla wniosków zgłoszonych Komisji, zgodnie z art. 4 ust. 2, w odniesieniu do danego okresu składania wniosków.

2. W każdy poniedziałek państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach cukru lub izoglukozy, dla których wydały świadectwa w poprzednim tygodniu.

3. Wzór świadectwa określony jest w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12.

Artykuł 7

Ważność świadectw

Świadectwa są ważne do końca drugiego miesiąca następującego po miesiącu ich wydania.

Artykuł 8

Zbywalność świadectw

Ani prawa, ani obowiązki wynikające ze świadectw nie mogą być przenoszone.

Artykuł 9

Raportowanie cen

Do celów art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 952/2006 ilość sprzedanego cukru, objętego świadectwami wydanymi na podstawie niniejszego rozporządzenia, uważana jest za cukier kwotowy.

Artykuł 10

Monitorowanie

1. Wnioskodawcy dodają do swoich miesięcznych powiadomień określonych w art. 21 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 952/2006 ilości, na które otrzymali świadectwa zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia.

2. Przed dniem 31 października 2012 r. każdy posiadacz świadectwa wydanego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przedstawia właściwym organom państwa członkowskiego dowód, że wszystkie ilości objęte posiadanym przez niego świadectwem zostały udostępnione na rynku unijnym. Każda tona objęta świadectwem, która nie została udostępniona na rynku Unii z przyczyn innych niż siła wyższa, podlega opłacie w wysokości 289 EUR za tonę.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 kwietnia 2012 r.

3. Państwa członkowskie informują Komisję o ilościach, które nie zostały udostępnione na rynku Unii.

4. Państwa członkowskie obliczają i powiadamiają Komisję o różnicy między całkowitą ilością cukru i izoglukozy wyprodukowaną przez każdego producenta w ilości przekraczającej kwotę oraz o ilościach, które zostały wyeliminowane przez producentów zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 967/2006 oraz rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1240/2011. Jeśli pozostałe ilości cukru pozakwotowego lub izoglukozy pozakwotowej posiadane przez danego producenta są mniejsze niż ilości, w odniesieniu do których producent otrzymał świadectwa na podstawie niniejszego rozporządzenia, dany producent płaci kwotę w wysokości 500 EUR za tonę tej różnicy.

Artykuł 11

Data ustalenia tytułu

Dla celów art. 2 ust. 2 i art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000, datą ustalenia tytułu jest dzień, w którym opłata z tytułu nadwyżek jest wypłacana przez wnioskodawców zgodnie z art. 1.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wygasa z dniem 31 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wzór świadectwa, o którym mowa w art. 6 ust. 3

ŚWIADECTWO

upoważniające, w odniesieniu do roku gospodarczego 2011/2012, do obniżenia opłaty przewidzianej w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 967/2006

Państwo członkowskie:	
Posiadacz kwoty:	
Produkt	
Wnioskowane ilości:	
Ilości objęte wydaniem świadectwem:	
Zapłacone opłaty (EUR/t):	211 EUR/tona
Na rok gospodarczy 2011/2012, opłata, o której mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 967/2006, nie ma zastosowania do ilości objętych niniejszym świadectwem, z zastrzeżeniem zgodności z zasadami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 367/2012, w szczególności w art. 2 ust. 5 lit. c).	
Podpis właściwego organu państwa członkowskiego	Data wystawienia
Niniejsze świadectwo jest ważne do końca drugiego miesiąca następującego po dacie jego wydania.	

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 368/2012**z dnia 27 kwietnia 2012 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (UE) nr 44/2012 ustalające uprawnienia do połowów na 2012 r. dostępne na wodach UE oraz – dla statków UE – na określonych wodach nienależących do Unii w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb, które są przedmiotem negocjacji lub umów międzynarodowych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 44/2012 z dnia 17 stycznia 2012 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2012 r. dostępne na wodach UE oraz – dla statków UE – na określonych wodach nienależących do Unii w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb, które są przedmiotem negocjacji lub umów międzynarodowych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Limity połowowe dla połowów dobijaków w obszarach ICES IIa, IIIa oraz IV określono w załączniku IA do rozporządzenia (UE) nr 44/2012.
- (2) Na podstawie pkt 4 załącznika IIB do rozporządzenia (UE) nr 44/2012 całkowite dopuszczalne połowy (TAC) oraz kwoty dotyczące dobijaków w przedmiotowych obszarach na 2012 r. są weryfikowane przez Komisję w oparciu o opinie naukowe przedstawione w odniesieniu do każdego z siedmiu obszarów zarządzania określonych w wymienionym załączniku.
- (3) Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) wydała w dniu 1 marca 2012 r. opinię dotyczącą dobijaków, w której określa, że w obszarze zarządzania 1 połowy

należy ograniczyć do 23 000 ton, a nie do 200 000 ton – tymczasowej liczby ustalonej w odniesieniu do tego obszaru w rozporządzeniu (UE) nr 44/2012.

- (4) ICES zaleca również, aby zezwolić na dokonywanie połowów do 5 000 ton w każdym z obszarów zarządzania 2, 3 i 4 w celu umożliwienia monitorowania stada w tych obszarach, aby połowy w obszarze zarządzania 6 nie mogły przekroczyć ilości 420 ton ustalonej w odniesieniu do 2011 r. oraz aby połowy w obszarach zarządzania 5 i 7 były niedozwolone.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IA do rozporządzenia (UE) nr 44/2012.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik IA do rozporządzenia (UE) nr 44/2012 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 25 z 27.1.2012, s. 55.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku IA do rozporządzenia (UE) nr 44/2012 pozycja dotycząca dobijaków w wodach UE obszarów ICES IIa, IIIa oraz IV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Dobijaki i powiązane przyłowy <i>Ammodytes</i> spp.		Obszar: Wody UE obszarów IIa, IIIa oraz IV ⁽¹⁾ (SAN/2A3A4.)
Dania	17 376 ⁽²⁾	
Zjednoczone Królestwo	380 ⁽²⁾	
Niemcy	26 ⁽²⁾	
Szwecja	638 ⁽²⁾	
UE	18 420 ⁽²⁾	
Norwegia	20 000	
TAC	38 420	TAC analityczny

⁽¹⁾ Z wyjątkiem wód w odległości 6 mil od linii podstawowych Zjednoczonego Królestwa na Szetlandach, Fair Isle i Foula.

⁽²⁾ Co najmniej 98 % wyładunków odliczanych od TAC muszą stanowić dobijaki. Przyłowy zimnicy, makreli i witlinka są odliczane od pozostałych 2 % TAC.

Warunki szczególne:

W granicach wyżej wymienionych kwot w następujących obszarach zarządzania dobijakami, określonych w załączniku IIB, nie można poławiać ilości większych niż wymienione poniżej:

Obszar: wody UE w obszarach zarządzania dobijakami							
	1	2	3	4	5	6	7
	(SAN/*234_1)	(SAN/*234_2)	(SAN/*234_3)	(SAN/*234_4)	(SAN/*234_5)	(SAN/*234_6)	(SAN/*234_7)
Dania	2 830	4 717	4 717	4 717	0	395	0
Zjednoczone Królestwo	62	103	103	103	0	9	0
Niemcy	4	7	7	7	0	1	0
Szwecja	104	173	173	173	0	15	0
UE	3 000	5 000	5 000	5 000	0	420	0
Norwegia	20 000	0	0	0	0	0	0
Ogółem	23 000	5 000	5 000	5 000	0	420	0"

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 369/2012

z dnia 27 kwietnia 2012 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków
zatwierdzenia substancji czynnych: mączka z krwi, węglík wapnia, węglan wapnia, wapień,
pieprz i piasek kwarcowy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Substancje czynne: mączka z krwi, węglík wapnia, węglan wapnia, wapień, pieprz i piasek kwarcowy zostały włączone do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG⁽²⁾ dyrektywą Komisji 2008/127/WE⁽³⁾ zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24b rozporządzenia Komisji (WE) nr 2229/2004 z dnia 3 grudnia 2004 r.⁽⁴⁾ ustanawiającego dodatkowe szczegółowe zasady wdrażania czwartego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG. Od momentu zastąpienia dyrektywy 91/414/EWG rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 substancje te uznaje się za zatwierdzone na podstawie tego rozporządzenia i są one wymienione w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych⁽⁵⁾.

(2) Zgodnie z art. 25a rozporządzenia (WE) nr 2229/2004 Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, zwany dalej „Urzędem”, przedstawił Komisji wnioski z weryfikacji dla mączki z krwi⁽⁶⁾ (w dniu 26 września 2011 r.), węglíka wapnia⁽⁷⁾ (w dniu 17 października 2011 r.),

węglanu wapnia⁽⁸⁾ i wapienia⁽⁹⁾ (w dniu 6 lipca 2011 r.), pozostałości po ekstrakcji pyłu pieprzowego⁽¹⁰⁾ (w dniu 4 lipca 2011 r.) oraz piasku kwarcowego⁽¹¹⁾ (w dniu 6 lipca 2011 r.). Projekty sprawozdań z oceny i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 9 marca 2012 r. w formie opracowanych przez Komisję sprawozdań z przeglądu dotyczących mączki z krwi, węglíka wapnia, węglanu wapnia, wapienia, pozostałości po ekstrakcji pyłu pieprzowego i piasku kwarcowego.

- (3) Zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Komisja zwróciła się do powiadamiających o przedłożenie uwag na temat wniosków Urzędu. Ponadto zgodnie z art. 13 ust. 1 tego rozporządzenia Komisja zwróciła się do powiadamiających o przedstawienie uwag na temat projektów sprawozdań z przeglądu dotyczących mączki z krwi, węglíka wapnia, węglanu wapnia, wapienia, pozostałości po ekstrakcji pyłu pieprzowego i piasku kwarcowego. Powiadamiający przedstawili uwagi, które zostały dokładnie zbadane.
- (4) Potwierdza się, że substancje czynne: mączka z krwi, węglík wapnia, węglan wapnia, wapień, pieprz i piasek kwarcowy są uznane za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (5) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 344 z 20.12.2008, s. 89.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 379 z 24.12.2004, s.13.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności; „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance blood meal” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej mączka z krwi). Dziennik EFSA 2011; 9(10):2394. [36 s.]. doi:10.2903/j.efsa.2011.2396. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

⁽⁷⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności; „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance calcium carbide” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej węglík wapnia). Dziennik EFSA 2011; 9(10):2419. [48 s.]. doi:10.2903/j.efsa.2011.2419. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

⁽⁸⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności; „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance calcium carbonate” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej węglan wapnia). Dziennik EFSA 2011; 9(7):2298. [28 s.]. doi:10.2903/j.efsa.2011.2298. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

⁽⁹⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności; „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance limestone” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej wapień). Dziennik EFSA 2011; 9(7):2299. [33 s.]. doi:10.2903/j.efsa.2011.2299. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

⁽¹⁰⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności; „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance pepper dust extraction residue” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej pozostałość po ekstrakcji pyłu pieprzowego). Dziennik EFSA 2011; 9(7):2285. [37 s.]. doi:10.2903/j.efsa.2011.2285. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

⁽¹¹⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności; „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance quartz sand” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej piasek kwarcowy). Dziennik EFSA 2011; 9(7):2300. [40 s.]. doi:10.2903/j.efsa.2011.2300. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

aktualnej wiedzy naukowej i technicznej konieczna jest zmiana warunków zatwierdzenia mączki z krwi, węgla wapnia, węgla wapnia, wapienia, pieprzu i piasku kwarcowego. Należy w szczególności zażądać dodatkowych informacji potwierdzających w odniesieniu do mączki z krwi, węgla wapnia i pieprzu. Jednocześnie należy wprowadzić pewne dostosowania techniczne, w szczególności nazwę substancji czynnej „pieprz” należy zastąpić nazwą „pozostałość po ekstrakcji pyłu pieprzowego”.

- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia (UE) nr 540/2011.
- (7) Przed stosowaniem niniejszego rozporządzenia należy przewidzieć rozsądnie długi termin, aby państwa członkowskie, powiadamiający i posiadacze zezwoleń na środki ochrony roślin mogli spełnić wymogi wynikające ze zmiany warunków zatwierdzenia.

- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 września 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

Załącznik

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

(1) pozycja 222 dotycząca substancji czynnej mączka z krwi otrzymuje brzmienie:

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„Mączka z krwi Nr CAS: 90989-74-5 Nr CIPAC 909	Niedostępna	≥ 990 g/kg	1 września 2009 r.	31 sierpnia 2019 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka odstraszającego. Mączka z krwi musi być zgodna z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009 (*) i rozporządzeniem (UE) nr 142/2011 (**). CZĘŚĆ B Podczas oceniania wniosków o udzielenie zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające mączkę z krwi, w przypadku zastosowań innych niż bezpośrednie na pojedynczych roślinach, państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na kryteria zawarte w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i dopilnowują, aby wszelkie niezbędne dane i informacje zostały dostarczone przed udzieleniem takiego zezwolenia. W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze zmienionego sprawozdania z przeglądu dotyczącego mączki z krwi (SANCO/2604/2008), w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 9 marca 2012 r. Warunki stosowania określają, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. Powiadamiający przedkłada informacje potwierdzające na temat specyfikacji materiału technicznego państwom członkowskim, Komisji oraz Urzędowi do dnia 1 marca 2013 r.

(*) Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.

(**) Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1.”;

(2) pozycja 223 dotycząca substancji czynnej węgiel wapnia otrzymuje brzmienie:

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„Węgiel wapnia Nr CAS: 75-20-7 Nr CIPAC: 910	Acetylenek wapnia	≥ 765 g/kg Zawierający 0,08–0,9 g/kg fosforu wapnia	1 września 2009 r.	31 sierpnia 2019 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka odstraszającego. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze zmienionego sprawozdania z przeglądu dotyczącego węgla wapnia (SANCO/2605/2008), w szczególności jego

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
					dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 9 marca 2012 r. Warunki stosowania określają, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.”;

(3) pozycja 224 dotycząca substancji czynnej węglan wapnia otrzymuje brzmienie:

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„Węglan wapnia Nr CAS: 471-34-1 Nr CIPAC: 843	Węglan wapnia	≥ 995 g/kg	1 września 2009 r.	31 sierpnia 2019 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka odstraszającego. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze zmienionego sprawozdania z przeglądu dotyczącego węglanu wapnia (SANCO/2606/2008), w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 9 marca 2012 r. Warunki stosowania określają, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. Powiadamiający przedkłada informacje potwierdzające dotyczące: — dalszych danych na temat specyfikacji materiału technicznego, — metod analitycznych służących do oznaczania węglanu wapnia w reprezentatywnej postaci użytkowej i zanieczyszczeń w materiale technicznym. Informacje te przedkładane są państwom członkowskim, Komisji i Urzędowi do dnia 1 marca 2013 r.”;

(4) pozycja 237 dotycząca substancji czynnej wapień otrzymuje brzmienie:

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„Wapień Nr CAS: 1317-65-3 Nr CIPAC: 852	Węglan wapnia	≥ 980 g/kg	1 września 2009 r.	31 sierpnia 2019 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka odstraszającego. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze zmienionego sprawozdania z przeglądu dotyczącego wapienia (SANCO/2618/2008), w szczególności jego dodatki I i II,

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
					w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 9 marca 2012 r. Warunki stosowania określają, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.”;

(5) pozycja 239 dotycząca substancji czynnej pieprz otrzymuje brzmienie:

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„Pozostałość po ekstrakcji pyłu pieprzowego (PDER) Nr CAS: nieprzypisany Nr CIPAC: nieprzypisany	Pieprz czarny – <i>Piper nigrum</i> poddany destylacji parą wodną i ekstrakcji rozpuszczalnikami	Jest to złożona mieszanina substancji chemicznych, piperyna powinna jako marker stanowić min. 4 %.	1 września 2009 r.	31 sierpnia 2019 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka odstraszającego. CZĘŚĆ B Podczas oceniania wniosków o udzielenie zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające pozostałość po ekstrakcji pyłu pieprzowego (PDER), w przypadku zastosowań innych niż w ogródkach przydomowych, państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na kryteria zawarte w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i dopilnowują, aby wszelkie niezbędne dane i informacje zostały dostarczone przed udzieleniem takiego zezwolenia. W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze zmienionego sprawozdania z przeglądu dotyczącego pieprzu (SANCO/2620/2008), w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 9 marca 2012 r. Warunki stosowania określają, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. Powiadamiający przedkłada informacje potwierdzające na temat specyfikacji materiału technicznego państwom członkowskim, Komisji oraz Urzędowi do dnia 1 marca 2013 r.”;

(6) pozycja 247 dotycząca substancji czynnej piasek kwarcowy otrzymuje brzmienie:

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„Piasek kwarcowy Nr CAS: 14808-60-7, 7637-86-9 Nr CIPAC: 855	Kwarc, ditlenek krzemu	≥ 915 g/kg Maksymalnie 0,1 % cząstek krzemu krystalicznego (o średnicy poniżej 50 um.)	1 września 2009 r.	31 sierpnia 2019 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka odstraszającego. CZĘŚĆ B Podczas oceniania wniosków o udzielenie zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające piasek kwarcowy, w przypadku zastosowań innych niż na drzewach w leśnictwie, państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na kryteria zawarte w art. 4 ust. 3 rozporządzenia

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
					(WE) nr 1107/2009 i dopilnowują, aby wszelkie niezbędne dane i informacje zostały dostarczone przed udzieleniem takiego zezwolenia. W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI, należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego piasku kwarcowego (SAN-CO/2628/2008), w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt. Warunki stosowania określają, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 370/2012**z dnia 27 kwietnia 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	JO	98,8
	MA	60,9
	TN	124,7
	TR	115,6
	ZZ	100,0
0707 00 05	JO	225,1
	TR	130,1
	ZZ	177,6
0709 93 10	JO	225,1
	MA	29,9
	TR	143,5
	ZZ	132,8
0805 10 20	CL	48,2
	EG	55,9
	IL	80,9
	MA	65,3
	TR	50,5
	ZA	40,1
	ZZ	56,8
0805 50 10	TR	58,4
	ZA	63,9
	ZZ	61,2
0808 10 80	AR	87,4
	BR	80,7
	CA	117,0
	CL	97,4
	CN	82,3
	MK	31,8
	NZ	128,3
	US	162,4
	ZA	89,6
0808 30 90	ZZ	97,4
	AR	101,2
	CL	119,1
	CN	88,0
	US	107,0
	ZA	118,5
	ZZ	106,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 371/2012**z dnia 27 kwietnia 2012 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych cel przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych cel stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 971/2011 ⁽³⁾. Ceny te i cła zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 353/2012 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot, zgodnie z art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

- (3) Ze względu na konieczność zapewnienia, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe cła mające zastosowanie przy przywozie produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011, zostają zmienione i są zamieszczone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 254 z 30.9.2011, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 110 z 24.4.2012, s. 33.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych cel przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, mające zastosowanie od dnia 28 kwietnia 2012 r.

(w EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowego cła za 100 kg netto produktu
1701 12 10 ⁽¹⁾	37,46	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	37,46	3,37
1701 13 10 ⁽¹⁾	37,46	0,05
1701 13 90 ⁽¹⁾	37,46	3,67
1701 14 10 ⁽¹⁾	37,46	0,05
1701 14 90 ⁽¹⁾	37,46	3,67
1701 91 00 ⁽²⁾	43,62	4,38
1701 99 10 ⁽²⁾	43,62	1,25
1701 99 90 ⁽²⁾	43,62	1,25
1702 90 95 ⁽³⁾	0,44	0,25

⁽¹⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 18 kwietnia 2012 r.

przedłużająca okres, o którym mowa w art. 114 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w odniesieniu do przepisów krajowych dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, notyfikowanych przez Królestwo Szwecji na podstawie art. 114 ust. 5 TFUE

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 2461)

(Jedynie tekst w języku szwedzkim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/230/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. STAN FAKTYCZNY

- (1) Dnia 17 października 2011 r. Królestwo Szwecji notyfikowało Komisji na podstawie art. 114 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) zamiar wprowadzenia krajowych przepisów celem obniżenia dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach fosforowych do maksymalnego poziomu wynoszącego 46 gramów kadmu na tonę fosforu (co odpowiada 20 mg Cd/kg P₂O₅). Środki te stanowiłyby odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów⁽¹⁾; w ich wyniku obniżeniu uległby maksymalny poziom kadmu na tonę fosforu wynoszący 100 gram na tonę (co odpowiada 44 mg Cd/kg P₂O₅), na który Królestwu Szwecji przyznano już odstępstwo.

1. Artykuł 114 ust. 5 i 6 TFUE

- (2) W art. 114 ust. 5 i 6 TFUE przewiduje się, co następuje:

„5. [...] jeżeli po przyjęciu środka harmonizującego przez Parlament Europejski i Radę, przez Radę lub przez Komisję, Państwo Członkowskie uzna za niezbędne wprowadzenie przepisów krajowych opartych na nowych dowodach naukowych dotyczących ochrony środowiska lub środowiska pracy ze względu na specyficzny problem tego Państwa, który pojawił się po przyjęciu środka harmonizującego, notyfikuje ono Komisji projektowane środki oraz powody ich wprowadzenia.

6. W terminie 6 miesięcy od chwili notyfikacji [...] Komisja zatwierdza lub odrzuca przepisy krajowe, o których mowa, po sprawdzeniu, czy są one środkiem

arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między Państwami Członkowskimi i czy nie stanowią one przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

W przypadku braku decyzji Komisji w tym terminie przepisy krajowe określone w ust. [...] 5 są uważane za zatwierdzone.

W przypadku gdy jest to uzasadnione złożonością sprawy i nie ma niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego, Komisja może notyfikować danemu Państwu Członkowskiemu, że okres, o którym mowa w niniejszym ustępie, może być przedłużony na kolejny okres trwający do 6 miesięcy.”.

2. Prawodawstwo UE

- (3) W dyrektywie Rady 76/116/EWG z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do nawozów⁽²⁾ ustanowiono wymogi, których spełnienie przez nawozy jest konieczne, aby można je było wprowadzić do obrotu z oznaczeniem „nawóz WE”.
- (4) W załączniku I do dyrektywy 76/116/EWG określono oznaczenie typu i odpowiednie wymogi dotyczące np. składu nawozu, które musiał spełniać nawóz, by kwalifikować się do oznaczenia „nawóz WE”. Zawarte w wykazie oznaczenia typu połączono w kategorii w zależności od zawartości podstawowych środków pokarmowych, tj. pierwiastków azotu, fosforu i potasu.
- (5) Zgodnie z art. 7 dyrektywy 76/116/EWG⁽³⁾ państwa członkowskie nie mogły z powodu składu, identyfikacji, etykietowania lub opakowania zabraniać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu nawozów mających oznakowanie „nawóz WE”, które były zgodne z przepisami tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1976, s. 21, dyrektywa zastąpiona rozporządzeniem (WE) nr 2003/2003.

⁽³⁾ Zastąpiony art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003.

- (6) Decyzją Komisji 2002/399/WE z dnia 24 maja 2002 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Szwecji na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach ⁽¹⁾, przyznano odstępstwo od przepisów dyrektywy 76/116/EWG i zatwierdzono przepisy Szwecji zakazujące wprowadzania do obrotu w Szwecji nawozów zawierających kadm w stężeniu przekraczającym 100 gramów na tonę fosforu. Odstępstwo to obowiązywało do dnia 31 grudnia 2005 r.
- (7) Dyrektywę 76/116/EWG zastąpiono rozporządzeniem (WE) nr 2003/2003 w sprawie nawozów.
- (8) Artykuł 35 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 stanowi, że odstępstwa od art. 7 dyrektywy 76/116/EWG, które zostały przyznane przez Komisję na podstawie byłego art. 95 ust. 6 Traktatu WE, rozumie się jako odstępstwa od art. 5 tego rozporządzenia i że obowiązują one nadal mimo wejścia w życie tego rozporządzenia.
- (9) W motywie 15 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 mowa jest o tym, że Komisja zajmie się kwestią niezamierzonej zawartości kadmu w nawozach mineralnych oraz, jeśli będzie to zasadne, przygotuje projekt rozporządzenia i przedstawi go Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie. Komisja przeprowadziła rozległe prace przygotowawcze, ale z powodu złożoności różnych czynników, które wymagają uwzględnienia, nie przyjęła jeszcze odpowiedniego wniosku.
- (10) Ponieważ odstępstwo przyznano Szwecji jedynie do dnia 31 grudnia 2005 r., zwróciła się ona w czerwcu 2005 r. z prośbą o przedłużenie istniejącego odstępstwa. Decyzją Komisji 2006/347/WE z dnia 3 stycznia 2006 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Szwecji na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach ⁽²⁾ zezwolono władzom Szwecji na utrzymanie środków krajowych do czasu przyjęcia na poziomie UE zharmonizowanych środków dotyczących kadmu w nawozach.

3. Przepisy krajowe

- (11) „Rozporządzenie o produktach chemicznych (zakazy przeładunku, przywozu i wywozu)” (1998:944) ⁽³⁾ zawiera przepisy dotyczące między innymi najwyższej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, włącznie z nawozami posiadającymi oznaczenie WE. Paragraf 3 akapit 1 stanowi, że nawozy objęte taryfami celnymi 25.10, 28.09, 28.35, 31.03 i 31.05, zawierające kadm w stężeniu przekraczającym 100 gramów na tonę fosforu, nie mogą być oferowane do sprzedaży ani przekazywane.
- (12) W wyniku projektowanych środków krajowych notyfikowanych na podstawie art. 114 ust. 5 TFUE dopuszczalna

zawartość kadmu w nawozach fosforowych uległaby obniżeniu z obecnego maksymalnego poziomu wynoszącego 100 gram kadmu na tonę fosforu do poziomu wynoszącego 46 gram kadmu na tonę fosforu (46 mg Cd/kg P, co odpowiada 20 mg Cd/kg P₂O₅).

II. PROCEDURA

- (13) Pismem z dnia 17 maja 2011 r. Królestwo Szwecji zawiadomiło Komisję, że na podstawie art. 114 ust. 5 TFUE wnosi o zezwolenie na wprowadzenie przepisów krajowych, w wyniku których dopuszczalna zawartość kadmu w nawozach fosforowych uległaby obniżeniu do maksymalnego poziomu wynoszącego 46 gramów na tonę fosforu. Przedmiotem wniosku złożonego przez władze Szwecji jest zatem obniżenie poziomu zawartości kadmu, który został dopuszczony odstępstwem ustanowionym decyzją 2006/347/WE.
- (14) Pismem z dnia 17 października 2011 r. władze Szwecji dostarczyły Komisji dodatkowe informacje, przekazując tekst obowiązujących przepisów krajowych odzwierciedlający zmiany wprowadzone rozporządzeniami 2008:255 i 2009:654 ⁽⁴⁾.
- (15) Pismem z dnia 14 listopada 2011 r. Komisja poinformowała władze Szwecji, że sześciomiesięczny okres badania zgodny z art. 114 ust. 6 rozpoczął się dnia 18 października 2011 r.
- (16) Pismem z dnia 17 października 2011 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o otrzymanym od Szwecji wniosku. Komisja opublikowała ponadto zawiadomienie dotyczące tego wniosku w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁵⁾, aby poinformować inne zainteresowane strony o środkach krajowych, które Królestwo Szwecji zamierza wprowadzić, oraz o powodach ich wprowadzenia. W reakcji na powyższe Łotwa poparła wniosek Szwecji. Komisja nie otrzymała żadnych innych uwag.

III. OCENA

1. Ocena dopuszczalności

- (17) Artykuł 114 ust. 5 TFUE dotyczy przypadków notyfikacji przepisów krajowych w odniesieniu do unijnego środka harmonizującego, w sytuacji gdy środki krajowe mają być wprowadzone po przyjęciu i wprowadzeniu w życie środków harmonizujących i gdy nowe środki byłyby niezgodne z unijnym środkiem harmonizującym. Przepisy krajowe notyfikowano w odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003, które zostało przyjęte na podstawie dawnego art. 95 Traktatu WE i które zawiera przepisy dotyczące składu, identyfikacji, etykietowania i opakowania nawozów WE. Zgodnie z art. 5 tego rozporządzenia państwa członkowskie nie mogą na podstawie któregośkolwiek z wyżej wymienionych powodów wprowadzać przeszkód dla swobodnego przepływu nawozów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 138 z 28.5.2002, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 129 z 17.5.2006, s. 19.

⁽³⁾ Szwedzki Dziennik Ustaw (SFS Svensk Författningssamling) z dnia 14 lipca 1998 r.

⁽⁴⁾ Szwedzki Dziennik Ustaw (SFS Svensk Författningssamling) z dnia 4 czerwca 2009 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 309 z 21.10.2011, s. 8 i Dz.U. C 339 z 19.11.2011, s. 24.

(18) Artykuł 114 ust. 5 TFUE zawiera ponadto wymóg, by notyfikacja planowanych środków krajowych oparta była na nowych dowodach naukowych dotyczących ochrony środowiska lub środowiska pracy ze względu na specyficzny problem notyfikującego państwa członkowskiego, który pojawił się po przyjęciu środka harmonizującego, oraz by takiej notyfikacji towarzyszył opis powodów wprowadzenia zamierzonych środków krajowych.

(19) Na poparcie wniosku w sprawie obniżenia dopuszczalnego poziomu kadmu w nawozach fosforanowych władze Szwecji przedłożyły krajową ocenę ryzyka oraz szereg badań. Ocena ta uwzględnia ogólną unijną ocenę ryzyka związanego z kadmem i tlenkiem kadmu opracowaną w 2007 r. zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93 ⁽¹⁾, opinię naukową Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności na temat kadmu w żywności ⁽²⁾, jak również stare i nowe dane dotyczące oceny ryzyka, jakie kadm w nawozach stanowi w Szwecji dla zdrowia ludzkiego i dla środowiska. Szwedzka ocena ryzyka jest dostępna w internecie ⁽³⁾.

(20) Zdaniem władz Szwecji nowa ocena ryzyka wskazuje na potrzebę zmniejszenia narażenia na kadm w celu długofalowej ochrony zdrowia ludności Szwecji. Stopień narażenia zależy od pobrania kadmu z żywnością, głównie z roślin, a zatem konieczne jest zmniejszenie ryzyka występowania wysokich poziomów kadmu w uprawach. Gleby orne w Szwecji są na ogół kwaśniejsze niż gleby w Europie Środkowej, co sprawia, że kadm jest łatwiej dostępny dla roślin.

(21) Ponadto obniżenie dopuszczalnego poziomu krajowego wynoszącego 100 gramów kadmu na tonę fosforu do 46 gramów kadmu na tonę fosforu jest środkiem, którego celem jest zmniejszenie akumulacji kadmu w glebie oraz zagrożenia dla organizmów wodnych żyjących w wyjątkowo miękkiej wodzie, jaka występuje w Szwecji.

(22) W związku z powyższym Komisja uznaje, że złożony przez Królestwo Szwecji wniosek o zatwierdzenie obniżenia zawartości kadmu w nawozach do maksymalnego poziomu 46 gramów kadmu na tonę fosforu jest dopuszczalny.

⁽¹⁾ EU RAR, ECB 2007: sprawozdanie Unii Europejskiej w sprawie oceny ryzyka stwarzanego przez tlenek kadmu i kadm metaliczny, tom 72, Komisja Europejska, Wspólne Centrum Badawcze, Instytut Zdrowia i Ochrony Konsumentów.

⁽²⁾ EFSA, 2009: „Scientific Opinion of the Panel on contaminants in the Food Chain on a request from the European Commission on cadmium in food” (Wydana na wniosek Komisji Europejskiej opinia panelu naukowego ds. zanieczyszczeń w łańcuchu żywnościowym dotycząca kadmu w żywności). *Dziennik EFSA* (2009) 980, 1–139.

⁽³⁾ Dokument dostępny na stronie: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/chemicals/documents/specific-chemicals/fertilisers/cadmium/risk-assessment_en.htm

2. Odwołanie się do art. 114 ust. 6 akapit trzeci TFUE

2.1. Uzasadnienie z tytułu złożoności sprawy

(23) Na poparcie swojego wniosku Szwecja dokonała nowej oceny ryzyka, którą zakończono w styczniu 2011 r. i w której porównuje się przewidywane stężenie niepowodujące zmian w organizmach reprezentatywnych dla różnych elementów środowiska ze stężeniami kadmu w środowisku w Szwecji. W swej notyfikacji Szwecja wskazała również na pewne badania udostępnione w ramach poprzednich wniosków przedłożonych Komisji zgodnie z art. 114 ust. 4 Traktatu oraz na unijną ocenę ryzyka związanego z kadmem i tlenkiem kadmu.

(24) Przewidywane stężenie niepowodujące zmian w świeżej wodzie zależy od jej twardości. Jako że w Szwecji woda jest bardzo miękka, oczekuje się, że toksyczność w stosunku do organizmów wodnych występować będzie przy niższym stężeniu kadmu niż w innych częściach Europy. Z tego powodu władze Szwecji uznają za prawdopodobne, że organizmy wodne w wodach w Szwecji są ogólnie bardziej wrażliwe na dodatkowy kadm, niż ma to miejsce w przypadku wód Europy Środkowej i Południowej.

(25) Wyniki programów monitorowania wód powierzchniowych w Szwecji przeprowadzonych w 2006 r. i w 2009 r. wykazują, że w przypadku około 1 % jezior i 7 % wód przybrzeżnych stężenie kadmu jest wyższe niż wartości przewidywanego stężenia niepowodującego zmian w środowisku. Z przeprowadzonego w 2008 r. przeglądu wynika, że środki w zakresie redukcji emisji doprowadziły w przypadku większości metali do obniżenia stężenia w organizmach wodnych; w przypadku kadmu sytuacja jest jednak mniej wyrazista. Zaobserwowana w ciągu ostatnich lat tendencja do zwiększania się wpływu na układ odpornościowy ryb (węgorzyca) wydaje się korelować ze zwiększonym stężeniem kadmu w rybach. W 2011 r. sporządzono kolejne sprawozdanie, którego celem było opisanie przyszłych tendencji dotyczących obecności kadmu w glebach ornych i uprawach, tak by ocenić jego stężenie za 100 lat; wyniki wykorzystano do modelowania najgorszego przypadku celem oceny ryzyka dla organizmów wodnych żyjących w wodach znajdujących się w pobliżu pól, co do których założono nawożenie przez następne 100 lat.

(26) W swej ocenie władze Szwecji stwierdzają, że długoterminowo istnieje prawdopodobieństwo zwiększonego ryzyka dla organizmów wodnych żyjących w wyjątkowo miękkiej wodzie (poniżej twardości 5 mg CaCO₃/l). Jest to jednak prawdopodobne jedynie w małych strumieniach o niskim stopniu rozcieńczenia wody odpływowej z gleb rolnych. Władze Szwecji nie stwierdziły istnienia innych zagrożeń dla środowiska wynikających z wykorzystania kadmu w nawozach.

(27) Ze względu na złożoność relacji między przedstawianiem się kadmu do gleby poprzez nawozy fosforanowe,

możliwą akumulacją i zagrożeniami dla środowiska, co widoczne było już w związku z oceną podobnych wniosków o odstępstwo złożonych przez Austrię, Finlandię i Republikę Czeską, jak również w związku z wcześniejszymi wnioskami złożonymi przez Szwecję, Komisja zwróciła się do Komitetu Naukowego ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska o wydanie opinii na temat ogólnej jakości przeprowadzonej przez Szwecję oceny ryzyka, jakichkolwiek istotnych braków, stosowności zbadanych scenariuszy oraz przyjętych założeń, jak również wiarygodności i trafności wniosków dotyczących stwierdzonego zagrożenia dla środowiska.

- (28) Komitet przyjął opinię w dniu 27 lutego 2012 r.⁽¹⁾. Stwierdził on, że przygotowane przez władze Szwecji sprawozdanie z oceny ryzyka jest dobrej jakości z naukowego punktu widzenia, że badane scenariusze są ogólnie stosowne i że można zaakceptować większość wykorzystanych w nich wartości parametrycznych. Komitet stwierdza jednak, że szereg twierdzeń lub założeń zawartych w sprawozdaniu nie znajduje wystarczającego oparcia w dowodach. Za przykład służyć tu mogą obserwacje zawarte w badaniach monitorowania ryb, które zakładają stosunek przyczynowo-skutkowy, którego nie udowodniono. Innym przykładem jest istotne (centralne w odniesieniu do oceny ryzyka) założenie polegające na przyjęciu współczynnika rozcieńczania wynoszącego 1/2 przy obliczaniu stężenia kadmu w wodach powierzchniowych strumieni. Współczynnik ten nie jest poparty żadnymi dowodami naukowymi ani żadnym uzasadnieniem naukowym. Komitet zauważa ponadto, że w przypadku niektórych scenariuszy wykorzystano raczej warunki dla najgorszego przypadku. Przykładem tego jest wykorzystanie przy obliczeniu stosowania fosforanu na glebach rolnych współczynników stosowania właściwego dla 25 % gleb w Szwecji. Jako problematyczne jawią się obliczenia stężenia występującego na powierzchni wody w strumieniach po odpływie, a proponowane poziomy tego stężenia nie odpowiadają mierzonym stężeniom podanym w innych częściach sprawozdania. Przewidywane stężenia niepowodujące zmian w środowisku wykorzystane w szwedzkiej ocenie ryzyka odpowiadają stężeniom proponowanym w europejskim sprawozdaniu oceny ryzyka (EU RAR) dotyczącym kadmu i stąd komitet nie ma do nich zastrzeżeń. Przedstawione współczynniki charakterystyki ryzyka opierają się więc wyłącznie na ocenie narażenia, tj. na przewidywanych stężeniach kadmu w wodach powierzchniowych w Szwecji. Te zaś opierają się na – nieudokumentowanym – współczynniku rozcieńczenia w glebie lub w cieku. Komitet nie zgadza się też z założeniem, że adsorpcja kadmu nie występuje w glebie. Adsorpcja nie będzie występowała jedynie wtedy, gdy gleba jest już silnie zanieczyszczona, a adsorpcja netto nie występuje w stanie ustalonym, co nie ma miejsca w omawianej sytuacji w Szwecji. W sprawozdaniu szwedzkim zakłada się również, że adsorpcja kadmu w glebie nie występuje poniżej głębokości 30 cm, co nie jest zgodne ze stanem faktycznym. Na tej podstawie komitet nie popiera przedstawionych przez władze Szwecji wyników dotyczących strumieni, które są jedynym elementem środowiska, co do którego władze Szwecji stwierdziły istnienie ryzyka.

- (29) Niemniej jednak Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska wskazuje na wcześniejszą ocenę sporządzoną w 2002 r. przez Komitet Naukowy ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska, w której oszacowano, że w przypadku większości gleb w Europie nie należy spodziewać się wzrostu stężenia kadmu w glebie przy dopuszczalnej zawartości wynoszącej 46 mg Cd/kg P. Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska potwierdza, że ocena taka zachowuje swoją aktualność także w odniesieniu do gleb rolnych w Szwecji i zauważa, że odstępstwo opierało się na klauzuli zawieszenia, a nie na ocenie ryzyka – w przeciwieństwie do uzasadnienia obecnego przypadku przez władze Szwecji.

- (30) Choć Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska stwierdza w swojej opinii z dnia 27 lutego 2012 r., że przygotowane przez władze Szwecji sprawozdanie z oceny ryzyka jest dobrej jakości z naukowego punktu widzenia i że zawiera ono nowe i istotne dane, to nadal istnieją wątpliwości w zakresie pewnych kluczowych założeń użytych we wnioskach władz Szwecji stwierdzających, że istnieje ryzyko dla organizmów wodnych w małych strumieniach w Szwecji. Władze Szwecji będą musiały przedstawić dalsze wyjaśnienia, by Komisja mogła zająć ostateczne stanowisko.

2.2. Brak niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi

- (31) Władze Szwecji wskazują w swoim uzasadnieniu na ryzyko dla narażonych grup ludności (cukrzyków, osób cierpiących na osteoporozę lub na niedobór żelaza). Ryzyko to powodowane jest długotrwałym narażeniem na kadm poprzez dietę. Z tego powodu decyzja o przedłużeniu oceny sytuacji w Szwecji na dodatkowy okres sześciu miesięcy nie jest związana z istnieniem niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego. Ten dodatkowy okres pozwoli, by Komisja, celem podjęcia ostatecznej decyzji, uwzględniła dalsze wyjaśnienia, które mają być przedłożone przez władze Szwecji.
- (32) Na powyższej podstawie Komisja uznaje warunki ustanowione w art. 114 ust. 6 akapit trzeci za spełnione; Komisja może zatem przedłużyć okres sześciu miesięcy, podczas którego musi zatwierdzić lub odrzucić przepisy krajowe notyfikowane przez Szwecję.

IV. WNIOSKI

- (33) Na podstawie powyższego można stwierdzić, że wniosek Królestwa Szwecji o wprowadzenie przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 jest dopuszczalny.
- (34) Jednakże ze względu na złożoność sprawy i brak dowodów świadczących o istnieniu niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi związanego z przyjęciem niniejszej decyzji Komisja uznaje za uzasadnione przedłużenie okresu, o którym mowa w art. 114 ust. 6 akapit pierwszy TFUE, o kolejny okres upływający dnia 18 października 2012 r.,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/docs/scher_o_156.pdf

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na podstawie art. 114 ust. 6 akapit trzeci Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej okres na zatwierdzenie lub odrzucenie projektowanych przepisów krajowych dotyczących kadmu w nawozach, notyfikowanych przez Królestwo Szwecji dnia 17 października 2011 r. na podstawie art. 114 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, przedłuża się do dnia 18 października 2012 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji

Antonio TAJANI

Wiceprzewodniczący

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL